

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ

ਕਪੂਰ, ਜੇ.

ਸ਼ਾਮ ਸੁੰਦਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਜਗਨ ਨਾਥ ਕਪੂਰ, ਆਦਿ,- ਉੱਤਰਵਾਦੀ

1954 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 6 ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ

1954

11 ਮਾਰਚ

ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਅਵਾਰਡ- ਐਕਸ-ਪਾਰਟਿ ਪ੍ਰੇਸੀਡਿੰਗਜ਼- ਕੇਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਕਿ ਐਕਸ-ਪਾਰਟਿ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ- ਅਵਾਰਡ ਕੀ ਮਾਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਕਤਰਫਾ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਨੋਟਿਸ ਦੇਵੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ, ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿਚ ਇਕਤਰਫਾ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਅਵੈਧ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ।

ਗਲੈਡਵਿਨ ਬਨਾਮ ਚਿਲਕੋਟ (1), ਅਤੇ ਉਦੈਚੰਦ ਬਨਾਮ ਦੇਬੀਬਰ (2), 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

ਸਰਦਾਰ ਮਦਨ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ, ਸਬ- ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 12 ਜਨਵਰੀ, 1953 ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪੋ- ਆਪਣੇ ਕੇਸਟਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਏ.ਐਨ. ਗਰੇਵਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਆਰ.ਐਸ. ਨਰੂਲਾ, ਛਤਰ ਸਿੰਘ, ਅਤੇ ਜੇਤੀ ਸਰੂਪ ਭੱਟਨਾਗਰ, ਉੱਤਰਵਾਦੀਆਂ ਲਈ।

ਫੈਸਲਾ

ਕਪੂਰ, ਜੇ.- ਇਹ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੈ ਜੋ ਮੂਲ ਉੱਤਰਵਾਦੀ ਸ਼ਾਮ ਸੁੰਦਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼੍ਰੀ ਮਦਨ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ, ਸਬ- ਆਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ 1st ਕਲਾਸ, ਮਿਤੀ 12 ਜਨਵਰੀ 1953 ਨੂੰ, ਸ਼੍ਰੀ ਬਲਵੰਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਹੈ। ਰਾਜ ਮਾਥੁਰ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਜਗਨ ਨਾਥ

ਕਪੂਰ ਅਤੇ ਚੰਦੂ ਲਾਲ ਗੋਇਲ ਨੇ 23 ਜੁਲਾਈ, 1951 ਨੂੰ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਇਹ ਵਿੱਤੀ ਭਾਈਵਾਲ ਸੀ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਲਈ ਵਿੱਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸ਼ਾਮ ਸੁੰਦਰ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਵਿਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। . ਕੁਝ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਅਤੇ 13 ਅਗਸਤ, 1951 ਨੂੰ, ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਸਾਲਸੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੀ ਬਲਵੰਤ ਰਾਏ ਮਾਥੁਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਦੋ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਧਾਰਾਵਾਂ ਸਨ (1) ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਬਾਰੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਸੀ ਅਤੇ (2)-

“2. ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮੇਂ- ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਗੈਰ- ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਡਿਫਾਲਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿਚ ਵਾਜਬ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਜਿਸ ਦਾ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਇਕਮਾਤਰ ਜੱਜ ਹੋਵੇਗਾ, ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।”

ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੌਜੂਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, 13 ਅਗਸਤ, 1951 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, ਜਦੋਂ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ 15 ਅਗਸਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਰ ਨਾਥ ਕੱਕੜ ਓ. ਡਬਲਯੂ. 2 ਦਾ ਘਰ। ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਦਾਅਵੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। 15 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਹੋਈ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ 19 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਉਸੇ ਥਾਂ ਸ਼ਾਮ 5-30 ਵਜੇ ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਮਿਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸ਼ੀਟ 'ਤੇ ਹੈ। ਕਿਉਂ, ਇਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 21 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਆਪੋ- ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ |

ਅਗਸਤ, 1951, ਸ਼ਾਮ 5-30 ਵਜੇ ਇਸ 'ਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਹਨ। ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਮਿਲੇ ਸਨ। 21 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਜੇ ਕਿ ਅਗਲੀ ਤਰੀਕ ਸੀ ਸ਼ਾਮ ਸੁੰਦਰ ਨਾਲ ਕਿਸ਼ਨ ਗੋਪਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਚੰਦੂ ਲਾਲ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ, ਪਰ ਜਗਨ ਨਾਥ ਗੈਰ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ। ਸਾਬਕਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੇ ਜਗਨ ਨਾਥ ਨੂੰ 22 ਅਗਸਤ, 1951 ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ, ਜਦੋਂ ਸਬੂਤ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਕਾਰਵਾਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ:-

"ਐਲ. ਜਗਨ ਨਾਥ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਕੱਕੜ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦਰਿਆ ਗੰਜ ਵਿਖੇ 5-30 ਵਜੇ ਗਵਾਹੀ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।"

22 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਫਿਰ ਸ਼ਾਮ ਸੁੰਦਰ ਨਾਲ ਸ੍ਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਗੋਪਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਚੰਦੂ ਲਾਲ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ। ਜਗਨ ਨਾਥ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹਾਜ਼ਰ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਕਾਰੋਬਾਰ 'ਤੇ ਗਏ ਹੋਏ ਸਨ- ਇੱਕ ਬੇਨਤੀ ਜੋ ਮੰਨ ਲਈ ਗਈ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ-

"ਹੁਣ 6-20 ਹਨ। ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਜੇ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਦਾਅਵਾ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਪਿਛਲੇ ਪੰਨੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਗੁੰਮ ਹੈ। ਉਸੇ ਦਿਨ, ਭਾਵ, 22 ਅਗਸਤ, 1951 ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ-

"ਹੁਣ ਇਹ 7-15 ਸਾਲ ਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਜਗਨ ਨਾਥ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸ੍ਰੀ ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹਨ। ਸ੍ਰੀ ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਅਵਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਜਗਨ ਨਾਥ ਕਪੂਰ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ।"

ਫਿਰ ਹੁਕਮ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ-

"ਹੁਣ ਕਰੀਬ 6-35 ਵਜੇ ਹਨ। ਉਸ ਨੂੰ 23 ਅਗਸਤ, 1951 ਤੋਂ 5-30 ਵਜੇ ਸ਼ਾਮ 4 ਵਜੇ ਦਰਿਆਗੰਜ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗਵਾਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਿਓ। ਉਹ 23 ਅਗਸਤ, 1951 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਇਸ ਮੌਕੇ ਜਗਨ ਨਾਥ ਨੂੰ ਅਗਲੀ ਤਰੀਕ ਤੱਕ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸ਼ਾਮ ਸੁੰਦਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ 23 ਵੇਂ ਗਵਾਹਾਂ 'ਤੇ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਦਿਨ ਜਗਨ ਨਾਥ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਅਗਲੀ ਤਰੀਕ, ਭਾਵ, 24 ਅਗਸਤ, 1951 ਨੂੰ ਜਗਨ ਨਾਥ ਫਿਰ ਗੈਰ- ਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਚੰਦੂ ਲਾਲ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਇਹ 25 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। 26 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਬਹਿਸ ਸੁਣੀ ਗਈ ਅਤੇ 27 ਅਗਸਤ 1951 ਨੂੰ ਅਵਾਰਡ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਜਗਨ ਨਾਥ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 11,151 ਰੁਪਏ 1 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਵਿਆਜ ਨਾਲ ਅਤੇ ਚੰਦੂ ਲਾਲ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

27 ਅਗਸਤ, 1951 ਨੂੰ, ਜਗਨ ਨਾਥ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਸ੍ਰੀ ਬਲਵੰਤ ਰਾਏ ਮਾਥੁਰ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ ਸੁੰਦਰ ਦੇ ਦਬਾਅ ਹੇਠ ਇਹ ਸਾਲਸੀ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੰਕਾਵਾਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲੇ ਹੋਣ ਦੇ ਦੋਸ਼। 30 ਅਗਸਤ, 1951 ਨੂੰ, ਸ਼ਾਮ ਸੁੰਦਰ ਦੁਆਰਾ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਵਾਰਡ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਗਨ ਨਾਥ ਵੱਲੋਂ ਅਵਾਰਡ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਸ 'ਚ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ 'ਚ ਕੁਝ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ।

ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ 21 ਅਗਸਤ 1951 ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਆਪਣੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਬਦਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁਨੇਹਾ ਛੱਡ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਿਨ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰੇਗਾ। 22 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੇ ਇੰਪੀਰੀਅਲ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਭੇਜ ਕੇ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ 23 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਉਸਨੇ (ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ) ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਉਹ (ਸਾਲਿਸ) ਫਿਰ ਸੀ। ਉਸ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਸਿਰਫ਼ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪੁਰਸਕਾਰ ਮਾੜਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜਗਨ ਨਾਥ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸ਼ਾਮ ਸੁੰਦਰ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਗਨ ਨਾਥ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਰੋੜਾਂ ਰੁਪਏ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਗਨ ਨਾਥ ਕੇਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ 21 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਜਗਨ ਨਾਥ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਉਹ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਤੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੇਗਾ, ਜੇ ਜਗਨ ਨਾਥ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਗਨ ਨਾਥ ਦੀ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨਾਲ ਘਿਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਮਰ ਨਾਥ ਕੱਕੜ ਨੂੰ ਜਗਨ ਨਾਥ ਨੂੰ ਅਗਲੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਤਰੀਕ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸੀ। ਅਮਰ ਨਾਥ ਕੱਕੜ ਨੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਜਗਨ ਨਾਥ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ

ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਗਰੇਵਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਜਗਨ ਨਾਥ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਜੇ ਜਗਨ ਨਾਥ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕਿਸ਼ਨ ਗੋਪਾਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ 22 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਸਮਾਂ ਮੰਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਸੱਜਣ ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸੀ, ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਸੀ. . ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੇ 22 ਅਗਸਤ 1951 ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ 50 ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਜਗਨ ਨਾਥ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 6-30 ਵਜੇ ਤੱਕ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਪਰ ਜੇ ਕੋਈ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਵੇ, ਤਾਂ ਵੀ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਗਲੈਡਵਿਨ ਬਨਾਮ ਚਿਲਕੋਟ (1) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ, ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਹਾਜ਼ਰ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਦੇਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੇਸ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਹੈਲਸਮ ਦੇ ਐਡੀਸ਼ਨ ਆਫ ਹੈਲਸਬਰੀਜ਼ ਲਾਅਜ਼ ਆਫ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਾਲੀਅਮ 1, ਪੰਨਾ 651 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:-

"ਜੇਕਰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਬਹਾਨਾ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ ਜਿਸਨੇ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ."

ਰੱਸਲ ਆਨ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਵਿਚ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪੰਨਾ 144 'ਤੇ ਹੇਠਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ-

"ਜੇ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੂੰ, ਸੰਮਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਕਿ ਪਾਰਟੀ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਅਤੇ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਇਹ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਧਿਰ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦੇਵੇ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ, ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ, ਕੀ ਉਕਤ ਪਾਰਟੀ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਉਸ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਅਸਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਬਹਾਨੇ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪੱਖ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਅਤੇ ਪੰਨਾ 145 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ-

"ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਪੱਖ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹਰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ- ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। tor ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ 'ਤੇ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਿਐਮਪਟਰੀ ਦੇ ਜੋੜ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਇੱਕ ਆਮ ਮੁਲਾਕਾਤ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ।"

ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਦੈਚੰਦ ਬਨਾਮ ਦੇਬੀਬਰ (1) ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿਰਕਾਰਜ਼ ਲਾਅ ਆਫ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪੰਨਾ 129 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-

“ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਲਕੱਤਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਟੈਸਟ ਜਦੋਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ

ਇੱਕ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਲਈ ਇੱਕ ਪੱਖ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਧਿਰ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਧਿਰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ: ਕ੍ਰੋਮਪਟਨ ਬਨਾਮ ਮੋਹਨ ਲਾਲ (1), ਸੁਖਮਲ ਬਨਾਮ ਬਾਬੂਲਾਲ (2), ਅਤੇ ਉਦੈਚੰਦ ਬਨਾਮ ਦੇਬੀਬਕਸ (3)), ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਨੁਕਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸੱਦਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਵਾਨੀਦਾਸ ਰਾਮਗੋਬਿੰਦ ਵੀ. ਹਰ- ਸੁਖਦਾਸ ਬਾਲਕਿਸ਼ਨਦਾਸ (4)।

ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੇ ਜਗਨ ਨਾਥ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅਮਰ ਨਾਥ ਕੱਕੜ ਜੋ ਜਗਨ ਨਾਥ ਦਾ ਵਕੀਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨੂੰ ਜਗਨ ਨਾਥ ਨੂੰ ਅਗਲੀ ਤਰੀਕ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਜਗਨ ਨਾਥ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਇਹ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿਚ ਉਸ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਸੀ। ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਲਿਖਤੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸ੍ਰੀ ਗਰੇਵਰ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜਗਨ ਨਾਥ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਜਗਨ ਨਾਥ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਜਗਨ ਨਾਥ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹੋਣਗੇ। ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਇਕਹਿਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜਗਨ ਨਾਥ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਉਦੈਚੰਦ ਦੇ ਕੇਸ (3) ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਾ ਹੈ |

ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿ ਉਹ ਐਕਸ-ਪਾਰਟਿ ਐੱਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਜਗਨ ਨਾਥ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਕਰੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਇੰਨੀ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ. ਜਗਨ ਨਾਥ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਆਪਣਾ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਰਚੇ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਨ-ਜੰਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰਠ ਵਿਖੇ ਕੰਟਰੋਲਰ ਡਿਫੈਂਸ ਅਕਾਊਂਟਸ, ਵੈਸਟਰਨ ਕਮਾਂਡ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਇੰਪੀਰੀਅਲ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਨੂੰ ਵੀ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। - **Mohinderpal Singh, Translator.**